Dotykiem Burzy Po Sercu Pisane

Dźwięk jej jest długi A błysk niezauważalny Złej decyzji Przyniesionej z burzą

Deszcz smutku za nią podąża Ożywczym jednak dla naszego serca Obijając się o szyby naszych masek Żłobiąc wodą szczeliny w suchej już nadziei

Wraz z deszczem na niebie Paleta nieszarości świata Weź więc pędzel Swojego zrozumienia